

Trudy en Wim gaan weer naar huis. Zij brengen ons met de auto terug naar Lembeek zodat we de bus kunnen ophalen. Op weg terug naar Mons gaan we eerst nog langs Waterloo. Dat waren we al eerder van plan maar door het regenachtige weer was dat er niet van gekomen. We bezoeken daar het Wellington Museum.

De avond voor de slag waren de heer en mevrouw Wellington nog op een dansgala om de indruk te wekken dat de Engelsen nog niet klaar waren voor de strijd.

Het Wellington museum is gevestigd in het gebouw dat indertijd het hoofdkwartier was van de Engelse strijdmacht.

De slaapkamer en het kantoor hebben nog de inrichting van die dagen.

Veder zijn er vele kaarten, wapens en verschillende partijen geallieerden deze slag eerste slag verloren en van de slag nog een van de prins van Oranje Fransen zolang plaatsvinden waarna zij Het was de eerste keer Europa te bewerkstelligen.

voorwerpen die te maken hebben met de strijd zoals schilderijen. De uitleg maakt duidelijk welke rol de hebben gespeeld. Het was deels toeval dat de gewonnen hebben. De Duitse troepen hadden hun konden net op tijd hergroeperen om aan het einde beduidende rol te spelen. De troepen onder bevel hebben twee dagen eerder bij Quatre Bras de opgehouden dat de Duitse her formatie kon de troepen van Wellington konden ondersteunen. dat Europese troepen samenwerkten om vrede in

Ooit hebben we op school wel over Waterloo en de definitieve ondergang van Napoleon gehoord, het toch meer leven als je ter plaatse bent.

Na het museum gebruiken we een pizza met een biertje in het plaatsje Waterloo. s' Middags rijden we naar het monument op het voormalig slagveld.

De ligplaats in Mons is naast het zwembad en de skatebaan. Op de skatebaan is een wedstrijd gaande met een aansluitend feest. Wat uiteindelijk niet z'n leuk feest voor ons was omdat er s 'nachts een stel crossers op de parkeerplaats door de steenslag zijn geracet. Zowel het schip als de auto waren wit van het stof, bah

Mons zelf is een echte Belgische eeuwen oude stad met veel oude gebouwen en aardige gevels. Je kunt wel zien dat de 1^e wereldoorlog veel schade heeft veroorzaakt. Tussen de historische panden staan veel gebouwen uit de periode direct na de 'grootte' oorlog.

De deuren tonen de geschiedenis van de verschillende panden.

Soms geeft een opendeur een inkijkje in het huidige gebruik van deze oude gebouwen. Een tegelvloer, marmer aan de muren en een mooi gewelfd plafond.

De Belfort is de grote tros van Mons de uitzichttoren steekt met kop en schouders boven alle bebouwing uit. Opgetrokken tussen 1661 en 1669 op de plaats waar voorheen een ronde klokkentoren uit 1330 heeft gestaan.

Naast een klein droogdokje staat een "baquet"

Het bakeetje, of in Frans: baquet de Charleroi, is een historisch schepstype ontworpen door ingenieur Jean-Baptiste Vifquain. De schuit was speciaal bedoeld voor het vervoer van steenkool op het kanaal Charleroi-Brussel. Het was zo'n 19 meter lang en 2,6 meter breed en specifiek

aangepast voor de afmetingen van het kanaal, de sluizen en schepstunnel.

Ingenieur Jean-Baptiste Vifquain was verantwoordelijk voor de bouw van het kanaal Charleroi-Brussel.

Koning Willem I (1772-1843) had hiertoe opdracht gegeven om het transport van steenkool uit de bekkens van Charleroi naar Brussel en andere Belgische steden te vergemakkelijken.

Met de bouw van het kanaal werd gestart in 1827 en in 1832 was het gereed. Door de bijzondere ligging, op het hoogste punt van het traject, was de toevoer van voldoende water een groot probleem. Bij het schutten van schepen stroomde veel water naar lagergelegen delen van het kanaal, waardoor er in het bovenste

kanaalpand een watertekort kon ontstaan. De sluizen hadden als binnenmaten: 21,4 meter lang x 2,7 meter breed x 2 meter diep.

De schepen werden hierop aangepast met een gunstige verhouding tussen buitenmaten en laadvermogen.

De vrachtschepen kregen een vierkant aanzicht: ze waren ongeveer net zo breed als hoog. Deze combinatie maakte het transport tot maximaal zo'n 70 ton steenkool mogelijk. De diepgang was 1,9 meter. Het schip kreeg geen bovenbouw, de lage bruggen op het kanaal maakten een kajuit niet mogelijk. Het schip kreeg ook als bijnaam de Klomp vanwege het plompe aanzicht. De bakeetjes werden veelal getrokken door mensen of paarden op het jaagpad naast het kanaal. De smalle vaartuigen waren erg instabiel en in ongeladen toestand voeren ze meestal twee aan twee.[1] Het heeft een klein roer en was moeilijk bestuurbaar. Een groter roer was onmogelijk want de sluizen lieten dit niet toe, zelfs het kleine roer moest al volledig dwars staan om te versassen.

Tussen 1830 en 1920 zijn er duizenden exemplaren van gebouwd, aanvankelijk van hout, maar later ook van metaal. Van dit historische scheepstype zijn slechts enkele exemplaren bewaard gebleven.

Tekst Wikipedia

foto www.debinnenvaart.nl

Erik vertrekt uit Mons, even later gaan we met de Kabeljauw ook op weg naar Blaton over het Canal Nimy-Blaton-Péronnes, de bestemming is het Canal Blaton-Ath.

Dit kanaal verbindt de Dender met het Canal Nimy-Blaton-Péronnes

Omdat er een aantal lage bruggen over de Dender liggen haal ik de boordlichten, de schijnwerper en het blauwe bord omlaag

Het kost even moeite om in contact te komen met de bediening van de sluizen en bruggen. Uiteindelijk bleek dat in het gebouw achter ons de dames en heren hun hoofdkwartier hebben. Na een korte discussie kregen een Nederlandse beschrijving van het Waalse deel van het kanaal met telefoonnummers en brughogtes.

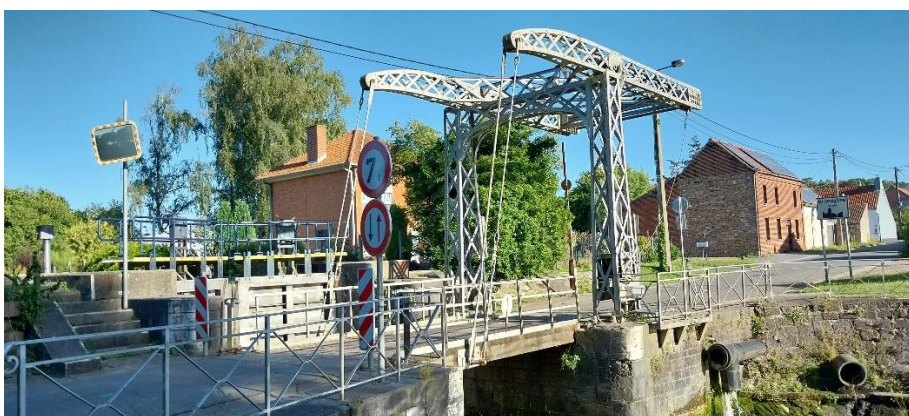
Twee heren gaan met een autootje ons mee om ons door de eerste 10 sluizen te loodsen tot na Stambruges.

We wanen ons weer op de Franse kanalen, rustiek, matig onderhoud, maar alles lijkt te werken. We werken de eerste 10 sluizen achter elkaar af. Het zijn Spitsensluizen dus doorgaan 5,10m breed en 40m lang.

Veel sluizen hebben een uitbundige begroeiing van mos en varens

Het is een heerlijke vaart door de natuur. We zien bijna geen andere schepen of jachten.

Door de ploegjes sluismeesters die met ons meer gaan hoeven we bij niet te wachten bij bruggen of sluizen.

Stambruges aan het Canal Blaton-Ath

De mouterij is bijna de enige reden om het kanaal open te houden meer scheepvaart gebonden industrie is er aan deze waterweg niet meer.

Het Château waar de mouterij naar verwijst is het Château de Beloeil. Wat zeker een imposant buitenverblijf is. Het Versailles van België staat op de boorden bij de poort.

De bibliotheek is net zo bijzonder als het gebouw en de uitgebreide tuinen met haar zwembijvers.

Gedurende WOII heeft de familie hier ontheemde kinderen opgevangen met daarbij ook veel joodse kinderen.

Vier vergelijkbare wasbakken in de eetkamer, één met een vissen voorstelling, één met gevogelte enz.

Alle koningshuizen hebben wel aan een feestje mee gedaan in dit kasteel getuigen de vele schilderijen.

Beloeil maakt deel uit van het erfgoed van de Lignes, een nalatenschap van de Condés. In de familiearchieven bevindt zich een akte van 6 april 1394, waarin Catherine, dame van Condé en Beloeil, verklaart dat "haar neef Jean, Sire van Ligne en Grantbruecq haar kasteeltje, stad, gronden, bezittingen, bijgebouwen en landerijen van Bailleul in Henegouwen zal erven" op voorwaarde dat hij haar een rente betaalt.

In de loop van de 15e eeuw vestigen de Lignes zich dus definitief in Beloeil. Het huidige kasteel werd voorafgegaan door een hele reeks andere, ruwere en minder comfortabele kastelen. Van kasteeltje over vesting naar lusthuis: de gebouwen zijn duidelijk mee geëvolueerd met de tijd.

Het was zo warm dat we de Orangerie niet bezocht hebben en de tuinen ook maar half.

De sluis in Ath is niet meer in z'n beste staat, de deur gaat niet meer dicht dus gebruikt de sluismeester de auto om de deur dicht te trekken.

Tip van de sluismeester: Ga maar direct na de sluis liggen dan ben je vlak bij de feesten in de stad.

In België en Noord-Frankrijk zijn er veel plaatsen die een feest kennen met 'Geanten' grote poppen. De Poppen zijn tussen de 100 en 130Kg zwaar. Ze worden door team gedragen, maar er zit telkens één man in de pop om die te tillen en om mee te dansen. De teams hebben vaak een historie van enkele honderden jaren

Hier in Ath gaat één verhaallijn over de reus Goliath die verslagen is door David. De namen zijn bijbels maar het lokale verhaal

gaat over een dappere jonge die de hoge heren verslaat.

Op zaterdag gaat het om Goliath die in de kerk trouwt en daarna van een jaar of kijkgat in de

verslagen zal worden door een jonge 10. Hij gooit een steen door het buik van de pop en is daarmee de winnaar van het 'gevecht'.

Er lopen enkele boemannen met opgeblazen varkensblazen

Alles gaat in het Frans dus krijgen we niet alle details mee. Bier is wel een belangrijk onderdeel van deze feesten. Het vloeit rijkelijk, toch is het een echt familiefeest voor de stad en de ommelanden.

Op een beeldscherm is te volgen wat er zich in de kerk afspeelt.

Het gaat er allemaal heel gezellig en gemoedelijk aan toe. Wel wat langdradig met een groot koor in de kerk dat klassieke werken vertolkt.

Er lopen enkele boemannen met opgeblazen varkensblazen

Zondag is er een optocht met fanfare, de poppen en praalwagens door het stadje.

De Brandweer opent de optocht.

De vissers uit Napels, met op het voordek een slaaf in ketenen. Deze zwarte slaaf was reden om het feest van de UNESCO lijst te schappen.

De geboorte van Le Saint Christophe de Flobecq, 1366, was aanleiding voor de eerste feestelijke ommegang.

Aan de achterkant zit de instap. De Voorkant heeft een kijkgat.

De fuseliers dragen Samson door de stad. De figuur Samson die de ongelovigen verslaat is in de 16^e eeuw als reactie op de reformatie in de verschillende optochten terecht gekomen.

De bevrijding van de Hollanders in 1830 is ook onderdeel van de ommegang.

Volgens de overlevering grepen de patriotten van Ath, toegesproken door kantwerkster Anne-Marie Leroy, het kanon van de schietoefeningen van de voormalige broederschap van kanonniërs en gingen er mee naar Brussel.

Kanonniërs met blaasinstrumenten begeleiden het kanon, terwijl op de achtergrond de 'Lente' haar intrede doet.

De zotten worden begeleid door de piekeniers.

De verstandelijk beperkte heren zijn uitgedost als notabele en religieuze leiders van de stad.

De "Navigatie" getrokken, net als de andere praalwagens, door vier zware trekpaarden

De reus Ambiorix, sinds 1504 onderdeel van het feest

Mademoiselle Victoire, de burgemeester liet in 1793 de pop maken om de overwinning van de Oostenrijkers op de Fransen te vieren die het origineel een jaar later vernietigde.

De praalwagen Oogstmaand

Het Ros Beiaard van Aat gaat jaarlijks mee in de Ducasse (kermis) van Aat, De folklorestoet, die niet louter rond het ros is opgebouwd, in tegenstelling tot de 10-jaarlijkse ommegang van het Ros Beiaard van Dendermonde.

Het Ros Beiaard van Ath weegt zeshonderd kilo en wordt gedragen door ploegen van 16 dragers.

Het verbeeldt het verhaal van “de vier heemskinderen”.

Het Paard met de vier mannekes wordt geleid door een danseresje.

De Grondwet van 1831 herdacht in een praalwagen.

De Grondwet wordt getrokken door zes zware trekpaarden.

De ridders, gekleed in de kleuren van Ath, uit de omliggende plaatsen Lanquesaint, Irchonwelz, Ormeignies, Bouvignies, Ostiches, Rebaix, Maffle, Arbree, Houtaing, Ligne, Mainvault, Moulbaix, Villers-Notre-Dame, Villers-Saint-Amand, Gellingen, Isières, Meslin-l'Évêque, Gibecq, met hun wapenschild.

De heer en mevrouw Goliath maken op hun gemak nog een dansje. De kleine David, met de rode biezen aan zijn pak en het rode lint om zijn hoed, en de boemannen begeleiden de dansers. Door het gooien van munten kun je de groepen ondersteunen. Jonges en meisjes rennen rond om de munten op te rapen en in de collectebus te doen.

De Burgemeester mocht natuurlijk niet ontbreken.

Het is inmiddels donker aan het worden. De stoet heeft van s' morgens kwart over negen tot s' avonds negen uur de route in beide richtingen afgelegd.

Het feest gaat nog een paar dagen door.

Wij zijn op maandag 28 augustus naar Lessines gevaren.

Meer avonturen de volgende keer!

Het vervolg leest u in deel 21 van het Dagboek van een Kabeljauw.
Of volg ons op www.polarsteps.com
Als we aan het varen zijn plaatst Cor er bijna dagelijks berichten.